

Sygn. akt: I 1 C 1168/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko I. W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej I. W. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 929,02 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych 02/100) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od kwoty 335,72 zł od dnia 04.01.2019 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałej części oddala powództwo;

III zasądzoną w pkt I kwotę rozkłada na 3 raty: 2 po 300,00 zł i ostatnią w wysokości 329,02 zł płatnych do 20-go dnia każdego miesiąca poczynając od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

IV zasądza od pozwanej I. W. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł w dniu 17.1.2019r pozew przeciwko I. W. o zasądzenie kwoty 2789, 38 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od kwoty 335,72 zł od dnia 4 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, nie przyniosły efektu w postaci spłaty zadłużenia.

(pozew, k. 4-5)

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 5v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód , (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. , usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 2789, 38 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż maksymalne odsetki za opóźnienie od kwoty 335,72 zł od dnia 4 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy pożyczki, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, nie przyniosły efektu w postaci spłaty zadłużenia

(pismo procesowe, – k. 8-8v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 19.11.2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarł z I. W. umowę o limit odnawialny na kwotę 500 zł na okres do dnia 19.11.2015r z możliwością odnawiania automatycznie i bez aneksu na kolejne okresy 12-0 miesięczne oraz umowę ubezpieczenia, z powodu zawarcia której, strony ustaliły, że z konta będzie pobierana składka zgodnie z doręczoną tabelą. I. W. zobowiązała się do wpłaty każdego miesiąca, poczynając kwot wskazanymi w comiesięcznych wyciągach z rachunku. W razie przeterminowania zadłużenia, odsetki będą naliczane i w wysokości 0,16 zł dziennie . Bank może nie odnowić umowy na następny okres 12-u miesięcy w razie informacji o pogorszeniu zdolności kredytowej , lub sytuacji majątkowej, albo w razie naruszenia postanowień regulaminu, czy rezygnacji klienta z umowy. O fakcie nieodnowienia umowy bank winien zawiadomić najpóźniej 14 dni przed upływem terminu końcowego.. Wówczas kredytobiorca ma obowiązek spłacić całość wykorzystanego limitu wraz z odsetkami najpóźniej w ostatnim dniu obowiązywania umowy. Bank nie przedłużył umowy od dnia 3.9.2018r .Bank naliczył koszty wynikające z obsługi limitu na podstawie regulaminu, tj. koszty, prowizje i odsetki , w tym karne za przekroczenie limitu, zgodnie z tabelą oprocentowania.

W okresie obowiązywania umowy I. W. doprowadziła do powstania zaległości z tytułu zaciągniętego limitu, co spowodowało nieprzedłużenie umowy na kolejny okres 12-u miesięcy i wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych w dniu 3.1.2019r, w którym stwierdzono, iż w księgach Banku figuruje w stosunku do Niej wymagalne zobowiązanie w kwocie 2789,38 zł. Na tę kwotę składają się: należność główna-kapitał w wysokości 335, 72 zł, odsetki umowne za okres od 19.11.2014r do dnia wyciągu w wysokości 112,20 zł ,koszty, prowizje w wysokości 2341, 46 zł .

odpis z KRS k. 10-11v, umowa o kredyt k.35-37v ,regulamin, k. 15-22, W. z ksiąg Banku- k. 12, zestawienie transakcji, k. 23-26v,108, oświadczenie banku, k. 87, 117wyciążenie odsetek, k. 16v-17v,111v-116 tabela opłat i prowizji, k. 13-16v,38-38v

Wezwanie do zapłaty zadłużenia, kierowane na adres I. W. nie spowodowało zapłaty zadłużenia . W czasie trwania umowy I. W. wpłaciła łącznie 727, 73 zł pomiędzy 12.1.2015r a 26.8.2016r

przedegzekucyjne wezwanie, k. 28

Adres I. W. w chwili zawarcia umowy i nieprzedłużania jej i nadal był ten sam.

bezsporne

I. W. jest osobą samotną , pracuje i zarabia ok. 2000 zł, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest schorowana. Miesięczne wydatki to: leki-50 zł, media- ok. 500 zł, egzekucja komornicza- 350 zł

dowód: przyznanie pozwanej, k. 55-na nośniku

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych. Jedynym dowodem w sprawie nie jest tylko wyciąg z ksiąg bankowych. Treść dowodów przedstawionych przez powoda w postaci dokumentów prywatnych jest spójna, logiczna i wobec tego wiarygodna, nie budzi wątpliwości Sądu.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawowym obowiązkiem banku, wynikającym z istoty umowy, jest przechowywanie środków pieniężnych posiadacza rachunku. Dokonywanie rozliczeń za pośrednictwem rachunku stanowi obowiązek dodatkowy wynikający z woli stron umowy. Art. 63c. cyt ustawy prawo bankowe stanowi, że polecenie przelewu stanowi udzieloną bankowi dyspozycję dłużnika obciążenia jego rachunku określoną kwotą i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Bank wykonuje dyspozycję dłużnika w sposób przewidziany w umowie rachunku bankowego.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

W niniejszej sprawie powód wykazał, iż na podstawie umowy, regulaminu i zestawienia operacji, a także wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej umowy o limit, stanowi kwotę dochodzona pozwem z wyjątkiem kwot pobieranych na poczet ubezpieczenia. Wskazując, ile z wymagalnych kwot, odsetek, prowizji, opłat i kiedy pozwany powinien wpłacać, i od kiedy nie czynił tego. Pozwany zaś, przyznał okoliczności wskazane w pozwie(229 kpc), z wyjątkiem kwestii zawarcia umowy ubezpieczenia i z nią związanych kosztów obciążających rachunek pozwanej, a bank nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, jak potrącane kwoty z tytułu ubezpieczenia są naliczane, jakie to jest ubezpieczenie-porównując umowę i tabelę opłat oraz wyciąg z konta pozwanej z którego potrącano kwoty z tytułu umowy ubezpieczenia, nie można tego stwierdzić, a więc przyporządkować ew. opłat z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia do tabeli, aby ocenić ile i jak należy wyliczyć ten element umowy.

W niniejszej sprawie, zgodnie z postanowieniami zawartej przez strony umowy o kredyt, spłata następować miała poprzez dokonywanie wpłat w miesięcznych w kwotach wskazanych w wyciągach przesyłanych co miesiąc-brak w

aktach tychże. Brak wymaganej wpłaty stanowił podstawę nieprzedłużenia umowy i rozpoczęcia dochodzenia całości zaległego zadłużenia. Nie można tego ocenić.

Zdaniem Sądu ,powód, w zakresie części umowy zawartej z pozwaną tj. umowy ubezpieczenia, poza ogólnym i głośnym powołaniem się na jej istnienie i regulamin oraz tabelę opłat, w naliczaniu przez powoda żądanych kwot, nie przedstawił żadnych dowodów na uzasadnienie swoich twierdzeń w tym zakresie. W szczególności nie przedłożył żadnego z miesięcznych wyciągów wysyłanych do pozwanej, na podstawie których miała dokonywać wpłat, a z których by wynikało, co się składa na kwotę wpłaty i jak to wyliczono, może byłaby nazwa ubezpieczenia. Zważyć zaś należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu, strona, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązana jest fakt ów wykazać (art. 6 k.c.), nadto, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w razie nieuzasadnionej bierności dana strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, powód nie podolał ciężącemu na nim obowiązkowi w powyższym zakresie. Jest oczywistym, że kiedy zwiera się umowę z podmiotem prywatnym, to dokumenty, które ten przedstawia, też są dokumentami prywatnymi, co nie znaczy, że nie mogą być wiarygodnymi (art. 245. k.p.c. :”Dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.”).

W oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrywał się, ażeby obciążenie pozwanego opłatami z tytułu składek na ubezpieczenie stanowiło jakiegokolwiek nadużycie, bądź nie znajdowało podstaw w łączącej strony umowie. Uprawnienie powoda do pobierania tych opłat, jednak nie ich wysokość, wynikały bowiem z umowy łączącej strony oraz tabel załączonych do umowy , ale nie było możliwe zweryfikowanie tych kwot z powodu braku wyraźnego stwierdzenia, która z umów ubezpieczenia łączyła strony i ile z tego tytułu pozwana powinna wpłacać.

Mając na względzie powyższe ,Sąd uwzględniając powództwo tylko w zakresie kwoty 929, 02 zł , orzekł jak w punkcie I wyroku, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 128 ze zmianami). A co do kwoty składek-oddalił jako nieudowodnione co do wysokości.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z art. 482 § 1 k.p.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek od dłużnej sumy, w zakresie żądanych odsetek umownych i ustawowych liczonych od poszczególnych kwot za okres od dnia następującego po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, powództwo jest w pełni uzasadnione.

Sąd przychylił się do wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, wobec treści **art. 320. Kpc** :” W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.”. Przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako "moratorium sędziego"; obok charakteru procesowego ma on także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy i może być tym zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wynika to z faktu, iż dopuszcza ona znaczną ingerencję Sądu w stosunek cywilnoprawny stron procesu. W piśmiennictwie wyrażono przy tym pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną jedynie wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową i rodzinną dłużnika oraz szczególny charakter sprawy, wyrok zasądzący całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie narażałoby tylko wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na

jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji (uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. III CZP 126/06, Biul. SN 2006/12/9), Sąd doszedł do przekonania, że problemy finansowe pozwanego są przejściowe i stanowią szczególną sytuację, w jakiej się znalazł w rozumieniu art. 320 kpc i w związku z tym rozłożył zasądzoną należność miesięczne raty: 2 raty po 300 zł i ostatnią ratę – 329, 02 zł .

O kosztach procesu w pkt II sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc, obciążając pozwanego kosztami procesu w całości .Na koszty tej sprawy w kwocie 30 zł składają się: 30 zł –opłata od pozwu.